

дайджест найцікавішої інформації та аналітики: ВЕБСАЙТИ, ЕЛЕКТРОННІ ТА ДРУКОВАНІ ЗМІ УКРАЇНИ, ets

www.eko-bud.com.ua

Щочетверга с.12

Добрий ранок!
ТЕЛЕ
РАДІО
ІНТЕРНЕТ

НОВИНИ

№25
(175),
2—9
липня
2009 р.

Четверговий випуск

Ціна 1,00 грн.

Існує досить світла для тих, хто хоче бачити, і досить мороку для тих, хто не хоче. Б. Паскаль

Ведучий Андрій Данілевич

Президент України Віктор Ющенко вважає вбивство мешканця Кіровоградської області наслідком партійної моделі формування влади. Розслідування цієї справи він тримає на особистому контролі. І вже наступної п'ятниці може відбутися окреме спеціальне засідання Ради нацбезпеки та оборони, де будуть розглянуті дії міліції, прокуратури та СБУ в розслідуванні вбивства Валерія Олійника. В ексклюзивному інтерв'ю «Подорожчаним тижня» Президент Віктор Ющенко розповів про своє бачення політичних процесів, що відбуваються в країні та про те, хто, як і коли має міняти Конституцію.

Вітаю, Вас, Вікторе Андрійовичу.
- Добрий вечір!
- Рішення про вихід депутатів «Нашої України» зі складу коаліції - такий крок Ваші опоненти і з опозиції, і зі складу тих парламентських фракцій, які нині утворюють так звану парламентську більшість, називають

втечею від відповідальності. Що Ви можете відповісти на такі закиди?

- Це - велика неправда. Тут треба трошки пам'ятати історію. Пам'ятаєте, коли у вересні Юлія Тимошенко почала переговори з Партією регіонів про створення «ширки», фракція прийняла рішення про вихід із коаліції. Це було 2 вересня 2008 року в знак протесту. Потім за ініціативи Прем'єр-міністра створюється нова коаліція, туди входить Блок Литвина і 37 народних депутатів від фракції «Наша Україна». Оскільки ви знаєте, що фракція «Наша Україна» складається з представників не однієї політичної партії, а восьми, «Наша Україна» у фракції має 22 голоси. Так ось 18 народних депутатів залишилися на позиції «не входити до коаліції», а 4 депутати - члени партії «Наша Україна» увійшли в коаліцію і підписали той список. Мова йде про те, що ті народні депутати, ті чотири, які всупереч рішенням фракції підписалися, повинні зробити те, що зробила в вересні минулого року на своєму засіданні наша фракція, щоб позиція народних депутатів «Нашої України» і позиція з'їзду базувалась на одній платформі.

- З інших політичних таборів такий крок - вихід з коаліції - комен-

Інтерв'ю Президента України Віктора Ющенка телеканалу «Інтер»

тували, як першу стадію в реалізації сценарію щодо проведення дострокових парламентських виборів, можливо, одночасно з президентськими?

- Сьогодні просто треба мати на увазі, що коаліція є, лідером коаліції є Прем'єр-міністр, але у парламенті більшості немає. І це, очевидно, є серйозним гальмом по вирішенню дуже актуальних, ключових питань, перш за все бюджетної і економічної політики. Від того, як поведуть себе з відповідальністю у парламенті народні депутати і позиції, і опозиції, буде залежати відповідь на питання щодо дострокових виборів. Це питання знаходиться виключно у компетенції парламенту.

- На Вашу думку, ті призначення, які пропонує зробити Прем'єр-міністр найближчим часом, чи допоможуть вони уряду?

- Уряд повинен або володіти програмою і антикризовими системними діями, або пересадка музикантів мало що додає до цього. У нас залишилось 7-8 місяців до виборів Президента. Очевидно, в цих умовах можна бажати тільки одного: хай уряд займається не кадровими ревізіями, а роботою по боротьбі з економічною кризою, а всі решта політичні сили формують свої позиції відносно майбутніх виборів.

- У п'ятницю після засідання Ради національної безпеки і оборони прозвучала заява, що урядом приховується реальний дефіцит державного бюджету. Чи маєте ви реальний механізм, аби головні макроекономічні показники країни не були для країни таємницею?

- Так, я звернувся до прокуратури, щоб та в безвідкладному порядку розглянула всі рішення уряду, які стосувалися обмеження

інформаційного забезпечення, інформаційних повідомлень української громади. Прокуратура зараз займається аналізом цих постанов і розпоряджень Прем'єр-міністра. Я переконаний, що це - неправильно, незаконно і недемократична політика. Нація повинна знати, що відбувається. Ми говоримо про падіння, яке не має, на жаль, сьогодні жодна інша економіка. Заборгованість НАК «Нафтогазу» за п'ять місяців виросла більше, ніж на 17 років попередніх разом узятих. Якщо ми говоримо про проблеми, які є у металургії, хімії - 7 комбінатів України стоять. При ціні газу у 360 доларів за тисячу кубів ці заводи працювати не будуть. Вони ніколи не будуть конкурентними. Німецькі заводи працюють за 170 доларів зараз, українські - за 360. За 5 місяців бюджет переглянутий у сторону свого зменшення на 7 мільярдів. Очевидно, не отримали свого фінансування сотні програм, сотні національних програм, починаючи від інсуліну, закінчуючи «Шкільним автобусом», який не профінансований. Колосальний негативний удар по національній економіці зроблено тим, що на сьогоднішній день 12 мільярдів стягнуто податків наперед - це ті кошти, які могли б зарплату забезпечити, десть податки, десть закупувати сировину, десть створити робочі місця. Сьогодні вони вилучені із реальної економіки. 15 мільярдів - простроченого і некомпенсованого ПДВ. Знаєте, це - не прорахунки якісь технічні, це - глобальні дефекти у баченні організації національної економіки.

- Пане Президенте, і останнє питання. Ви наполягаєте на тому, що вся дискусія щодо змін до Основного закону була завершена до президентських виборів. Ви маєте власний проект змін до Конституції, ви маєте

висновки щодо нього Венеціанської комісії. Скажіть, будь-ласка, як Ви збираєтесь просувати цей документ у Верховній Раді, зважаючи на те, що нині депутати не проявляють надто такої великої активності в ухваленні змін до Конституції найближчим часом?

- Президент свою роботу зробив. Я хотів, щоб парламент пройшов ту дорогу, яка йому необхідна - розглянув це подання Президента і направив для заключення до Конституційного Суду. Якщо Прем'єр-міністр свою Конституцію подає, вона також повинна бути розглянута в парламенті і подана на заключення до Конституційного Суду. Якщо опозиція має намір свою Конституцію подати - будь-ласка. Друге - це треба зробити до президентських виборів. Чому? Тому що цим скидається підозра, заангажованість. Це засвідчує те, що позиція Президента, чи позиція Прем'єр-міністра, чи позиція лідера опозиції по темі конституційних змін є конкретна, оголошена наперед. Ніхто не знає, хто буде президентом. Ми не знаємо, під кого ми пишемо цю Конституцію. І в цьому є її об'єктивність і чесність. І тому, оскільки нам треба продемонструвати відсутність приватних інтересів, то цей проект треба винести на всенародне обговорення, і хай нація вносить зміни, пропозиції, хай нація формує свою відповідь.

- Дякую вам, пане Президент, за інтерв'ю.

- Дякую.

president.gov.ua

Інтерв'ю Президента України Віктора Ющенка 5-му каналу

Ведучий Святослав Цеголко

- Доброго дня. Сьогодні ми в гостях у президента України Віктора Ющенка. Доброго дня.

- Добрий день.
- Цього тижня парламент ухвалив врешті-решт дату чергових президентських виборів. Це 17 січня 2010 року. Вас не бентежить, що українці обиратимуть президента одразу після різдвяних свят?

- Ні, не бентежить. Мене бентежило попереднє рішення Блоку Юлії Тимошенко і Партії регіонів про проведення виборів в жовтні місяці. Це мене дійсно бентежило. Не тому, що це фатальність, а тому що це незаконно. Коли ми говоримо про рішення, про проведення виборів президента 17 січня, це відповідає Конституції і тому положенню Конституційного суду, яке він повідомив у своєму роз'ясненні. Тому я би сказав, коли ми говоримо про цей факт рішення, ми повинні керуватися не темою доцільності, а темою законності. Це є законне рішення. Мова йде про законний термін. І рішення, яке повністю відповідає нормі Конституції.

- Гадаєте, не зважаючи на різдвяні свята, українці придуть до дільниць?

- Це буде дещо важче, очевидно. Дещо важче. Можливо, це і не кращий період, чи не кращий час. Але ми зараз говоримо про те, що для того, щоб не допустити різну напругу, для того, щоб не допускати спокуси для авантюри тими чи іншими політичними силами, раніше, пізніше провести вибори, треба керуватися виключно законом, виключно Конституцією. І тому це домінанта. Нічого тут дивного немає. Через 2 дні зустрінемо після виборів Водохрещу, День прощі. Я думаю, що найголовніше, що парламент, і зокрема політичні сили парламенту, які до цього сповідували політику інтриг навколо дати виборів, кінець-кінцем через позицію закону, через позицію суспільства, через позицію журналістів, через позицію президента, через багато-багато інших прикмет прийшли до єдино вірного законного рішення. Це найголовніше.

- Про бажання балотуватися на цих виборах вже заявили чинний прем'єр, колишній прем'єр, він же лідер опозиції, колишній спікер парламенту, а як щодо чинного президента?

- Я, власне кажучи, маю таку думку з цього приводу. За майже 8 місяців до виборів, майже за 4 місяці до об'явлення виборчої кампанії сьогодні, на мій погляд,

ця тема не є темою номер один, не може бути, не повинна бути. Кінець-кінцем, ми же говоримо, що Україна живе в період кризи, що у нас немає бюджету 2008 року, якому би ми довірили, що він нас виведе з кризи. У нас половини уряду немає. У нас наліпів працюючий парламент. Другими словами, може, люди добрі, є про що поговорити, те, що дійсно впливає на сьогоднішнє наше життя. А те, що, хто буде кандидатом, повірте, я можу вам зараз 25 прізвищ назвати, які будуть кандидатами, закрити у пакет і передати вам з проханням відкрити за 3 місяці до виборів. То все відомо, хто буде. Це не є якась важлива подія. Це не є, знаєте, якась велика хвала чи честь для нації, для виборців. Вибачте, це є процедура, якою треба користуватися, яку треба пройти і не робити із цього шоу.

- Просто виборцю буде легше розібратися, якщо виборець зрозуміє - чинний президент балотується чи ні.

- Я про це говорив. І я можу зараз ще раз чітко і ясно сказати, що я їду на вибори. Але хочу сказати, що закликав би людей, закликав би націю не жити сьогодні цими інтригами, хто їде, а хто не їде. Вибачте, шановні, питання далеко не в цьому. Вибір, який є у нації, і буде на 17 січня, є непростий. На мій погляд, з точки зору відповідальності,

не легший, ніж у 2004 році. На повний серйоз я хочу сказати, що ми ніколи не були так близько до ризиків національній незалежності, як зараз. Тому що у політиці з'явилися сили, з'явилися індивідууми, для яких соборність, українськість, суверенітет і багато інших святих речей для будь-якої нації є предметом торгу. На жаль. Я нікого не залякую. Я це знаю, я це стверджую. Але моя гарантія заключається в іншому. Вибори повинні бути чесними. Вибори повинні бути законними. Ми дійшли до того, що кожна людина, яка їде на вибори, є відповідальною. Відповідальна перед богом і відповідальна сама перед собою. Це ваш вибір. І ваша відповідальність. Тому попереду, звичайно, багато дебатів. Хто такі демократи? Які політичні сили асоціюються з цим? Хто відстоює національні інтереси, державні інтереси? А хто перетворився в провідну корупційну політичну силу.

- От ви згадали про вибори 2004 року. Чи достатньо сьогодні політичної волі, аби фальсифікації зразка 2004 року не повторилися?

- Думаю, що достатньо. Аналогію з 2004 роком я би провів тільки в одному сенсі. Тоді була більш чітка полярність одних сил і других. І це ознака була і суспільства. І змагання йшлося виключно навколо того, що не те, що ми хочемо перемоги тільки таких сил чи ми хочемо перемоги тільки таких сил, а те, що відбулося фальшування. Навколо цієї технічної частини проблеми, коли змагалось дві ідеології. Куди нам іти? Нам повертатися назад, у вчорашній день, в недемократію, в Радянський Союз? В те, де ми були колонією, периферією? Чи ми будемо мати демократичний шлях? Перемогли виборці, які сказали, що наш вибір демократичний. Але він поставлений був під сумнів. Як говорив Йосиф Віссаріонович Сталін, хтось виграв вибори, а хтось виграв підрахунки. Так от тоді був серйозний ризик, що сторона друга, яка виступала проти демократичного шляху України, спокусилася на фальшування. Зараз ситуація складніша тим, що багато хто, і основні опоненти будуть

(Закінчення на 2 с.)

- Я повторюю, вона не є в коаліції. Запитайте у Кириленка. Його десь підпис там є?

- Але фракція цілком є.

- Ми ж говоримо про те, що партія «Наша Україна» не поставила своїх підписів на жодному документі. Про це ми говоримо. А те, що з'явилися фігуранти, які по легких мотивах сьогодні пішли, не будучи членами «Нашої України», представляючи інші політичні сили, пішли в ту коаліцію, вони, по суті, зробили погану послугу, в якому сенсі? Конституція вимагає існування коаліції більшості. Це є суть. Якщо ми хочемо правду у моделі формування влади мати, ми повинні дотримуватися букви закону. Коаліція більшості. Якщо є коаліція, а немає більшості, ми ставимо під велике питання легітимність моделі влади. Чому сьогодні у парламенті прийняти будь-який документ неможливо в рамках коаліції? Тому що немає 226. Вибачте, я хочу запитати. Так коаліція є, коли у неї немає більшості, чи коаліції немає? Чи це є фікція, при

№25 (175), четвер,
2 – 9 липня 2009 р.

ТЕЛЕ
РАДІО
ІНТЕРНЕТ
НОВИНИ 2

Статистика першого кварталу: плюс 0,4 чи мінус 23?

**У світі знайдеться не багато країн,
які досі не оприлюднили офіційну інформацію
про стан економічного розвитку в 1-му кварталі.
До таких, поруч з Україною, зараховується
й Зімбабве...**

Сьогодні в Україні – ледве не День статистика. Офіційно він відзначається, щоправда, 5 грудня, однак саме 30 червня є чи не піковим днем попиту на продукцію Держкомстату і, відповідно, відвідування офіційної сторінки цього відомства.

Адже сьогодні спливає 90-денний термін після завершення першого кварталу, коли мають бути оголошені дані про динаміку ВВП в січні–березні 2009 року. На статистичній мапі світу знайдеться не багато країн, які досі не оприлюднили офіційну інформацію про стан свого економічного розвитку в першому кварталі. Симптоматично, що до таких, поруч з Україною, зараховується й Зімбабве.

Мало хто сумнівається, що оприлюднені сьогодні дані про підсумки економічного розвитку України в першому кварталі зафіксують скорочення економіки на 22–23 відсотки. На тлі цих очікуваних цифр навіть апокаліптичний прогноз Пинзеника в його відомій доповідній записці вже виглядає ейфорією. «Цифри спаду економіки в першому кварталі 2009 року, – зазначав колишній міністр фінансів у меморандумі, авторство якого він так публічно й не визнав, – будуть набагато гірші, ніж я демонстрував як прогноз на засіданні уряду». А демонстрував тодішній міністр фінансів скорочення економіки на 7–10 відсотків.

Саме таке скорочення своїх економік – від 7 до 10 відсотків – не соромляться привселюдно визнати розвинуті економіки світу. Скажімо, офіційний прогноз щодо Ірландії – скорочення економіки на 10 відсотків цього року, а в експортно орієнтованій Німеччині в першому кварталі (рік до року) офіційно визнано 7-відсоткове падіння. Український уряд досі вперто називає чорне білим і тримається свого початкового макроекономічного прогнозу в 0,4 відсотка зростання на 2009 рік.

Жодного сумніву, що на протидію сьогоднішньому офіційному повідомленню від Держкомстату про скорочення однієї п'ятої обсягу української економіки в першому кварталі уряд уже заготував антидоти. Головний месидж, який ми сьогодні почуємо – інформація застаріла, і в економіці відзначається похвалення. У нас статистику не лише приховують (як-от дані щодо казначейського рахунку та повноцінну інформацію про виконання бюджету), а й вирішують, що варто подавати на стіл і з яким гарніром.

Скажімо, 24 червня прем'єр-міністр України повідомляє радісу новину: Пенсійний фонд завдяки своїй професійній системі роботи навіть в умовах тяжкої кризи у червні зібрав на 4,5% більше, ніж за червень успішного 2008 року». Жодний підстав не вірити такій інформації немає. Швидше за все, так воно і є, однак така заява є хрестоматійним прикладом вибіркового поводження з інформацією й навмисного вилучення потрібних даних із загального інформаційного потоку.

Багато це чи мало – 4,5 відсотка – такі висновки можна робити лише в контексті повноцінних даних про виконання бюджету ПФ у червні. Позаяк їх на сайті ПФ годі й шукати, скористаємося вкрай лаконічними інформаційними повідомленнями про підсумки роботи ПФ у січні–травні 2009 року та аналогічної інформацією за січень–травень 2008 року. Вони свідчать, що від рік до року власні доходи (без урахування трансфертів з бюджету) збільшилися на 0,4 відсотка: з 38 млрд. 583 млн. до 38 млрд. 741 млн. Вочевидь, українська економіка справді почала похвалюватися в червні, якщо ПФ (станом на 24.06) значно покращив результати своєї діяльності.

Однак було би неетичним стверджувати, що намагання підмарфетити статистику, вилуцтити з неї добірні зерна, зохавши геть з очей те, що чиновники вважають пологою, властиве лише українським посадовцям. Спокуса застосовувати статистику на свій смак і розсуд притаманна чи не всім, хто думає про наступні вибори. Однак у західних демократіях правила поводження чиновників з офіційною статистикою суворо регламентовані.

У Сполучених Штатах тільки Президент отримує свіжу статистику (як-от дані щодо рівня безробіття) за кілька годин до її офіційного оприлюднення. Решта урядовців – за 30 хвилин. Жоден із чиновників, окрім головного статистика, не має права коментувати дані протягом години після їх появи. Бриганці, спіймавши своє статистичне відомство – Statistics Commission – на суб'єктивному трактуванні офіційних показників щодо рівня злочинності в країні, заснували верховний статистичний орган – U.K. Statistics Authority. Ця наглядова установа уповноважена моніторити й перевіряти достовірність усіх статистичних повідомлень, що їх продукують британські відомства. А рядок її фінансування в бюджеті голосується без дебатів – щоб на агенцію не чинилося тиску. Більше того, бриганці ухвалили Кодекс відповідального користування офіційною статистикою, яким запровадили жорсткі етичні обмеження на використання й трактування статистики чиновниками. Зокрема, Кодексом передбачено, що чиновник будь-якого рівня «не має права вибіркового цитувати дані, котрі надають комусь перевагу, з інформаційного масиву, що ще не був оприлюднений». Наголошується також, що «доступ до інформації, що ще не була офіційно оприлюднена, є привілеєм. Пенсійний фонд завдяки своїй професійній системі роботи навіть в умовах тяжкої кризи у червні зібрав на 4,5% більше, ніж за червень успішного 2008 року». Жодний підстав не вірити такій інформації немає. Швидше за все, так воно і є, однак така заява є хрестоматійним прикладом вибіркового поводження з інформацією й навмисного вилучення потрібних даних із загального інформаційного потоку.

Якби в Україні діяли такі правила (а головне – щоб їх дотримувалися), заяви урядовців на шталт 4,5-відсоткового зростання доходів ПФ були б – щонайменше – підставою для розгляду на комісії з питань дотримання статистичної етики.

Станіслав Голубенко

Інтерв'ю Президента України Віктора Ющенка 5-му каналу

(Закінчення. Поч. на 1 с.)

себе легалізувати із демократичними силами, що насправді не відповідає дійсності. І це основна проблема буде вибору.

- А наскільки на цих виборах будуть нейтральними правоохоронні органи? Сьогодні ми чуємо різні повідомлення в пресі про обшук в кабінеті першого заступника міністра юстиції, історія докола народного депутата від БЮТу Лозинського, ряд інших історій, коли правоохоронні органи демонструють те, що вони займаються правоохоронною діяльністю за 8 місяців до виборів.

- Я можу сказати, що мова не йде тільки про поведінку самої міліції. Мова йде про поведінку самого уряду, самого прем'єр-міністра. Я не хочу бути якимсь радикальним осудженням, щоб не зрозуміли мене, що я ставлю за мету в якійсь мірі зробити... Ми не маємо сьогодні демократичного ладу, той, який би сповідувала, перш за все, виконавча, вища виконавча гілка влади. Коли ми говоримо про уряд, провідну, провладну партію БЮТ, я думаю, що неможливо цю силу поєднувати із поняттям демократії. І те, що ми бачимо у поведінці правоохоронних органів, які абсолютно підконтрольні, як про те говорить Конституція, прем'єр-міністру, як вони себе ведуть. Це поведінка недостойна ні міністра, ні демократичного ладу. Я переконаний, так не може бути у демократичній країні. Так не може бути при демократичному уряді, при демократичній партії при владі, це не демократія. Коли забивають людину до смерті тільки через те, що до юного латифундиста із БЮТ зайшла людина в народний ліс, і це вже не його право, коли ми говоримо про те, що навколо Києва і Київщини розграбовано цією політичною силою тисячі земель гектарів, це демократія? І це при тому, що ця партія голосує, обирає прокурора, в однієї недоторканним мандатом, творить безчинство, представляє владу. Це не та політична сила, яка відстоює демократію і буде вести демократію.

- От ви зараз опонуєте БЮТу.
- Я не хочу опонувати, повірте. Я не хочу опонувати. Я хочу, щоби суспільство відкрило очі. Я як президент, я зробив те, що належить мені – зробити вибори чесними, зробити, щоб ці вибори залежали від вашого вибору, а не від когось. Але змістовна частина цих виборів, які їх результати, це є виключно монополія виборців.

- Днями ваша політична сила «Наша Україна», політрада зокрема, зробила заяву про те, що рекомендує депутатам від «Нашої України» виходити з коаліції. Ви вітаєте це рішення?
- Справа в тому, що коаліція, яка створена, вона створена без «Нашої

України». Якщо ви подивитесь на список у фракції «Наша Україна - Народна самооборона», скільки народних депутатів, членів «Нашої України» є поза коаліцією, то це є більшість. Тому сказати, що «Наша Україна» увійшла в коаліцію, це не є правильним. І по факту, і по суті. Тут питання стоїть у тому, що нам треба знайти вихід із ситуації тієї кризи, кризи влади, яка сьогодні є і в більшості парламенту, і в уряді. Що ми бачимо? Ми бачимо, що парламент проголошена коаліція, але коаліція, в якій немає 226. Перше питання - як вийти із цього тупика? Яку відповідь знайти, щоб ми привели до норм Конституції і закону формування політичного життя в парламенті? Друге - Конституція вимагає, що якщо створена нова більшість, чи просто, вірніше коаліція, чи нова коаліція, чи стара коаліція, вона проходить процедуру представлення і обрання міністрів, призначення прем'єр-міністра, формування національної програми розвитку. Якщо в цьому парламенті є коаліція, вона повинна представити на затвердження уряду. Так говорить Конституція. Представити на затвердження кандидатуру прем'єр-міністра, представити на затвердження національну програму. Другими словами, жити не в імпровізації, а жити канонічно, як того вимагає Конституція.

- У 2007 році...

- Вибачте. Переходимо до уряду. 40% Кабінету не сформовано. Одна четверта рішень уряду, прийнятих рішень не публікується, не оприлюднюється. Кожне третє рішення, кожне третє рішення, біля 260 постанов не завізовано міністром юстиції або завізовані із запереченнями, з поправками. От тепер ми доходимо до питання, чи може в такому середовищі, по суті, не контрольована модель влади виконавчої, і тих, кого ми називаємо коаліцією, управління в рамках конституційних компетенцій законно, демократично? Очевидно ні. Це однодзвінка. Постав на воду їх, вони воду красти будуть. Постав на ліс, ліс будуть красти. Постав на землю, землю будуть красти. І тому те, що відбулося в Кіровограді, це те, що відбулося з древнім Римом. Знаєте, ці імунітети, оця безвідповідальність, всюдозволеність правлячої політичної партії, і несформованість, як вимагає того Конституція, починаючи від коаліції, закінчуючи системою зв'язків з іншими інституціями, які виходять уже з інституту коаліції, от приводять до того, що звичайно система влади, яка формується такими політичними силами, ну, по суті є загрозою для країни.

- Ви говорите про безсистемність у владі. Чи стане влада більш системною, якщо, скажімо, фракція «Наша Україна - Народна самооборона» покине коаліцію?

якій формується по суті узурпація влади? Ми є свідками того, як через метод дуже складний у правовому сенсі здійснюється і формування, і діяльність самої влади. Тому я не роблю аналіз через призму персон, там, хто персонально представляє ту чи іншу силу. Я говорю про процес, що, ну, не може бути в державі, особливо по відношенню до тієї політичної сили, яка взяла на себе відповідальність, таке ігнорування Конституції і закону. З однією метою - тільки, щоби відкласти у майбутньому свою присутність у владі. Це дорога ціна дуже».

- Тоді наступний крок - це вихід міністрів президентських з уряду?

- Я не є прихильник того, щоб взагалі сьогодні український уряд чіпав. Я пояснюю просто по мотивах. Перше, ми не отримали від Конституційного суду тієї чіткої відповіді, як поступити, коли немає коаліції більшості, і коли не затверджений прем'єр і члени уряду нової коаліції у парламенті України. На жаль, якщо ми не маємо цього правового тлумачення... Хоча я розумію Конституційний суд каже: ми можемо тлумачити тільки в рамках чинної Конституції. Ми не можемо версії якісь вигадувати для того, щоби дати відповідь на той логічний запит, який сформулював президент. Ми даємо тлумачення тільки в рамках Конституції. А те, що Конституція, на жаль, не мала і не має інструментарію, як формувати відповідь виходу з такого типу кризи, це власне кажучи, є вже проблемою конституційної розбудови України. Конституція, яка «вдосконалювалася» в 2004 році, вона нас привела до десятків тупіків, коли ми не можемо в рамках високого правового документа знайти відповідь, як поступати не через вулицю, не через страйки, не через протести, а як демократія вирішує ці проблеми. От на жаль, ми отримали патову в цьому ситуацію. І тому, коли ми говоримо про майбутні вибори, бажання є одне. Очевидно, уряд повинен працювати. Вже просто немає часу якісь там рокіровки робити. Бажано, щоби уряд був повноцінний, щоб це не був уряд пустих крисел і давав можливість просто маніпулювати чи прем'єру, чи двом-трьом людям в уряді всією національною політикою, щоб ці люди представили національну програму, щоб ці люди представили антикризову програму. Другими словами, уряд повинен робити свою прагматичну роботу.

- На цьому пропоную поставити крапку. Дякую вам. Дякую вам, що дивилися.

president.gov.ua

У результаті постшлюбного «обміну люб'язностями» між БЮТ і ПР з'ясувалося, що «створення Конституції» Януковича-Тимошенко-Медведчука тривало півтора роки. Гучний тріск цієї затії, при всьому позитиві видовища, здатен кинути тінь на будь-які спроби розробити раціональні конституційні зміни та намагання виборсатися із конституційної ями, створеної для України реформою Медведчука 2004 року.

Тим часом у результаті провалу на Трійцю конституційної авантюри ПР і БЮТ в країні з'явився історичний шанс і певний, не дуже тривалий, час, щоб спробувати це зробити.

контролюючих повноважень дасть змогу їм контролювати один одного і своїх конкурентів.

Таким чином, член верхньої палати — це буде насамперед посада престижу, а не прямого лобіювання, що певною мірою призводить до нейтралізації лобістського потенціалу в результаті їхнього взаємного контролю.

* Двопалатність дає змогу зміцнити єдність країни, залучивши кадровий потенціал регіонів та відкривши новий канал для оновлення політичної еліти.

Друга палата потрібна не стільки для законодавчих функцій, скільки для контролюючих, в якості основного в державі і

п'ятсот років розвитку людства пройшли намарне — з Томасом Гоббсом, Джоном Локком та принципом поділу влад.

Через брак розуму або корисний інтерес Україні пропонують відмовитися від правових здобутків цивілізованого суспільства — поділу влад. Один англієць якось сказав: «Абсолютна влада розбещує абсолютно». Щор може зробити абсолютна влада з нашими політиками, уже й так абсолютно розбещеними на її клаптях?

Загалом основною метою Конституції має стати створення безвідмовного механізму стримувань і протигаг, через який органи влади та спеціальні контролюючі та

оскільки відкриті процедури дали б суспільству час і можливість зрозуміти суть і обґрунтованість претензій.

Також, в Конституції варто було б визначити виборчу систему до обох палат парламенту, щоб не виникло спокуси змінювати її під кожні нові вибори.

Крім того, в Конституції варто було б виписати єдині принципи заміщення усіх посад, у випадку тимчасової відсутності керівників. Нині брак таких принципів дозволяє сваволі на рівні керівників місцевих адміністрацій, міністерств тощо.

Один з можливих варіантів — у випадку звільнення голови місцевої державної

Конституційний проект Ющенка: краще пізно, ніж ніколи?

В країні задосить політиків, які ще не довели здатність без помилок заповнити власну декларацію, відрізати Гоголя від Гегеля (чи кобеля від кабеля), але які при цьому вважають себе здатними (і, головне, гідними) написати Конституцію 46-мільйонного народу. Але крім проекту Конституції Януковича-Тимошенко-Медведчука, на який було вбито півтора років, у них так нічого й не з'явилося.

Тож поки що офіційно існує лише проект Конституції від президента Віктора Ющенка, цієї весни спрямований до Європейської комісії за демократію через право - так званої Венеційської комісії, і вже навіть отриманий назад із переважно позитивними висновками, що надзвичайно тішить президентську сторону.

Як на диво, всередині країни найбільшої критики зазнають одні з найбільш оптимальних норм проекту Конституції Ющенка. Це, зокрема, стосується ідеї двопалатного парламенту.

Між тим парламентаризм як такий історично починався як двопалатний, а подекуди і як трипалатний.

У сучасному Європейському союзі лише близько 70 мільйонів з 450 населення ЄС мешкає в країнах з однопалатними парламентами. Річ у тім, що однопалатні парламенти існують виключно у малих державах ЄС з населенням 10 мільйонів і менше.

Так, однопалатні парламенти існують у Болгарії (7 мільйонів населення), Кіпрі (0,8 мільйонів), Угорщині (10 мільйонів), Фінляндії (5 мільйонів), Греції (10 мільйонів), Естонії (1,3 мільйонів), Словаччині (5 мільйонів), Швеції (8 мільйонів), Данії (5 мільйонів), Португалії (10 мільйонів), Литві (3,5 мільйонів), Латвії (2,5 мільйонів), Люксембурзі (0,4 мільйонів).

Взагалі з 27 держав ЄС у 13 парламенти є однопалатними, і в 14 — двопалатні.

Двопалатні парламенти існують в усіх без винятку великих і середніх державах Європи, а також у кількох менших за розмірами.

З числа великих держав двопалатні парламенти існують у Франції, Великій Британії та Італії (по 58 мільйонів), а також в Німеччині (82 мільйонів). Крім того, дворпалатні парламенти існують в усіх середніх державах Європи — Іспанії та Польщі (по 40 мільйонів), Румунії (23 мільйонів), а також у наближених до середніх держав Нідерландах (16 мільйонів).

Як можемо бачити, попри ілюзії окремих українських депутатів і навіть юристів, федеративність держав не має до двопалатності жодного відношення. Абсолютна більшість країн ЄС із двопалатними парламентами — унітарні. Тож, парламентаризм і двопалатність — аксіома для всіх значних за розмірами держав Європи. Причини цього феномену прості.

* Двопалатність створює механізм взаємного контролю палат парламенту. У малих суспільствах самі ці суспільства вже є стримуючим чинником проти узурпації. Сусід відчуває подих сусіда. У значних державах цей механізм уже не працює.

Тим часом двопалатність створює баланс між гілками влади та допомагає створити максимальне число впливових інституцій, легітимізованих через вибори, які можуть контролювати дотримання поділу влад та не допустити узурпації.

* Двопалатність забезпечує збільшення кількості центрів впливу та зменшує можливість одного з центрів діяти всупереч національним інтересам та узурпувати владу.

* Двопалатність парламенту стабілізує державний механізм. Політичні зміни, які відбуваються в результаті виборів у значних державах, розтягуються в часі на кілька виборчих кампаній, і не можуть бути реалізовані як результат одномоментного волевиявлення, спричиненого суб'єктивними ситуаційними чинниками однієї кампанії, але передбачають перевірку виборцями правильності свого волевиявлення під час виборів до іншої палати парламенту.

* Двопалатність ускладнює можливість задіяння корупційних механізмів у парламенті, і загалом зменшує доцільність корупції в парламенті з огляду на існування вагомих механізмів контролю.

Для впровадження корупційного рішення вже не досить домовленостей кількох реальних керівників фракцій, які забезпечують результат голосування. Натомість, необхідно здійснити набагато складнішу процедуру узгодження з членами верхньої палати, які, як правило, обираються від округів округів, і, з огляду на це, мають більшу ступінь свободи дій, ніж члени нижньої палати.

* Двопалатність парламенту дозволяє розділяти економічну владу (сконцентровану в нижній палаті парламенту) і контролюючу владу (сконцентровану в верхній палаті парламенту), що призводить до суттєвого ускладнення корупції.

* Двопалатність парламенту збільшує стабільність та нормалізує політичний процес, зменшує використання деструктивних гасел і методів під час виборчих кампаній, оскільки провідні політичні гравці забезпечують собі місця у верхній палаті і не розглядають контроль над партіями і вибори за партійними списками як «останній бій», у якому боротьба іде за принципом повної перемоги або повної поразки.

* Двопалатність парламенту збільшує партійну демократію в самих політичних силах, оскільки вага виборів за партійними списками зменшується, а члени різних політичних сил, впливові в регіонах, можуть самостійно реалізуватися у виборах до верхньої палати парламенту.

* Відсутність економічних функцій у верхній палаті парламенту ускладнює лобіювання крупними бізнесменами, представлених у цій палаті, своїх економічних інтересів, у той час як наявність значних

максимально легітимного механізму стримувань і протигаг. Обидві палати повинні мати реальну, а не декларативну владу.

За нижньою палатою варто залишити всі законодавчі та економічні функції нинішньої Верховної Ради. Верхня палата має отримати потужні контролюючі функції у двох основних сферах — дотримання національних інтересів та конституційних прав громадян.

Щоб не ускладнювати законодавчий процес, верхня палата має отримати лише право «вирішувального вето» — тобто право вето щодо законів, ухвалених нижньою палатою, якщо верхня палата більшістю голосів визнає, що ці закони шкодять інтересам національної безпеки або порушують конституційні права громадян.

Водночас, якщо скоротити кількість членів нижньої палати до 300, а у верхній установити рівне представництво всіх регіонів, Києва і Севастополя, загальна кількість депутатів скоротиться на добрих вісім десятків.

Задля того, щоб випробування політиків виборами відбувалося якомога більш періодично, слід встановити різний строк повноважень палат парламенту. У проекті Ющенка раціонально пропонується що два роки оновлювати третину депутатів верхньої палати — звична норма для багатьох країн, яка дає змогу політикам постійно брати участь у політичному процесі та на регулярних виборах оцінювати «температуру» настроїв суспільства.

Верхня палата, не отримавши доступу до економічних повноважень, має потужні контролюючі функції у двох основних сферах — дотримання національних інтересів та конституційних прав громадян через контролюючі механізми в погодженні призначення керівництва силових і контролюючих структур.

Таким чином, завдяки розподілу економічних і контролюючих повноважень між палатами парламенту країна отримає більш якісне і менш корумповане управління державними ресурсами.

Обрані в мажоритарних округах, за системною абсолютної більшості (тобто в два тури) депутати верхньої палати працюватимуть на те, щоб переобратися ще раз, а тому перед власними виборцями доведуть свою ефективність в якості контролера.

На низовому рівні також слід розвести економічні повноваження в представницьких органах та контролюючі повноваження, що сприятиме зменшенню корупції та унеможливить узурпацію влади на місцях.

Коли сьогодні в Україні окремі політики, політологи чи навіть юристи говорять, що треба встановити або чисто парламентську, або чисто президентську республіку, то це насправді є запрошення до деградації. Це означає, що для таких юристів останні

кадрові органи контролювали б одне одного та інші органи влади, а їхні рішення зі взаємного контролю втілювалися б у життя автоматично.

Інша найбільш критикована норма проекту Конституції Ющенка — пропозиція ввести до верхньої палати парламенту колишніх президентів. У відповідь на звинувачення в тому, що Ющенко написав цю норму «під себе», він згодився зняти її.

Між тим, ця норма може бути корисною, оскільки здатна полегшити відхід колишніх президентів від влади і, таким чином, стабілізуючи чином вплинути на виборчий та весь політичний процес. Тому, щоб зняти усі звинувачення і одночасно не втратити раціональне зерно, президентів варто було б залишити цю норму, але вже виключно для нових президентів, обраних після 2010 року.

Водночас, законопроект президента має й певні декларативні місця.

Президент Ющенко, зокрема, пропонує можливість «народної ініціативи» щодо ухвалення конкретних законопроектів, задля подачі яких на розгляд Верховної Ради потрібно зібрати 100 тисяч підписів. Для чого провадити такі затратні компанії в той час, як законопроект може зареєструвати будь-який депутат, не зовсім зрозуміло. Це, швидше, данина показної «народності» законопроекту, саме звідси й гіпертрофія значення референдумів, які в сучасних демократіях мають, як правило, лише установче значення - вступ до ЄС, ратифікація лісабонського договору, ухвалення Конституції тощо.

Водночас, в проекті змін до Конституції від Ющенка президентів надано вільне право розпуску нижньої палати парламенту без достатньо точного обґрунтування такого кроку. Запровадження такої норми означало б наявність перманентно переляканого парламенту, що не завжди добре для демократії.

Крім того, у проекті президента йому надано право призначати за згодою верхньої палати парламенту керівників силових структур, але звільняє їх уже сам глава держави. В цілому це забезпечуватиме єдність правоохоронної сфери, однак, вочевидь, не можна позбавляти парламент права кадрового контролю над силовими структурами.

Водночас, такий контроль треба регламентувати або наявністю конституційної більшості для відставок силовиків, або виписати детальну процедуру їхнього звільнення з ініціативи палат парламенту.

Такі процедури мали б передбачати конкретні регламентовані причини для відставки силовиків та їхні звітні в комісіях, на засіданнях парламенту тощо протягом хоча б двох-трьох місяців. Це стало б формою суспільного контролю за вирішенням кадрових питань у силових структурах,

адміністрації рішенням відповідної ради, до призначення президентом нового голови його повноваження автоматично виконуює перший заступник голови місцевої держадміністрації. У випадку непризначення президентом нового голови упродовж двох місяців, повноваження голови виконують по черзі заступники голови, кожен упродовж двох місяців, починаючи від найстаршого за віком.

Такий же принцип має діяти і щодо міністрів, без можливості звільнення виконуючого обов'язки, що допоможе уникнути нинішньої ситуації «уряду порожніх крісел» та стимулюватиме уряд і президента до призначення відповідних керівників.

Також варто було б чітко унормувати процес внесення змін до Конституції.

Якщо Верховна Рада має намір внести зміни до Конституції, вона повинна за них проголосувати конституційною більшістю, саморозпуститися, і новим складом проголосувати знову. Таким чином, країна буде уберезена від руйнівних експериментів політичних авантюристів, а Конституція України змогла б стати не менш стабільною, ніж американська.

Попри ці моменти, проект Конституції від Ющенка — явний крок уперед у порівнянні з тим, що країна має. І, тим більше, у порівнянні з тим, що кілька тижнів тому намагалися зробити країні політичні авантюристи з БЮТ і ПР.

Головне питання до президентського проекту — чому він виник так пізно? Зараз, на жаль, це лише теоретична розробка. Чи є у неї якийсь шанс, не як у ідеї, а саме як у практичній речі, ми побачимо вже найближчим часом.

УП вже кілька років поспіль, задовго до усіх секретаріатів президента, писала про схожі зміни.

Тим часом, і Партія регіонів, і БЮТ обіцяли оприлюднити свої проекти конституційних змін ще 9 червня, майже одразу після провалу конституції ПР і БЮТ, проте досі так цього і не зробили.

Щоправда, ПР ще рік тому показала свій проект, але відтоді кілька разів обіцяла його «доопрацювати». Є велика підозра, що ані БЮТ, ні ПР до виборів так і не ризикнуть вийти до народу з результатами своєї творчості.

Олександр Палій — провідний експерт Інституту зовнішньої політики Дипломатичної академії при МЗС України, кандидат політичних наук

pravda.com.ua

Ковбаса як національна ідея. Або: Що потрібно, аби стати українським фігурером

*Як романтично пахне КОВБАСА
і ПОМІДРИ густо зашарілись,
і в пляшці, чиста, мов роса,
ГОРІЛОЧКА домашня зачайлась!
і ніжно САЛО зваблює тільцем,
і ХЛІБ наставив загорілу спину,
якщо ти млієш, коли бачиш це,
ЧОМУ Ж ТИ, ГАД, НЕ ЛЮБИШ УКРАЇНУ?
Народна творчість*

Репарацій, щоправда, поки що виплачувати нікому не треба, зате треба під пильним наглядом всенього світу в свинячий голос готуватися до такого заманливого фіналу Ліги футбольних чемпіонів, який ось-ось висковзне з рук. Уряд тим часом вправляє у перетягнуту владної ковдри від президента.

При цьому обидві сторони демонструють феноменальну волю до абсолютної влади, ще й таку, що і сам Гітлер позаздрив. Ковбаса ж і не думає дешевшати. Ностальгуючому електорату тільки й лишається ковтати слину, вкотре згадуючи світлі часи переможної ходи до комунізму.

Сидячи без роботи, він знічев'я втикається у телевизор. А там гладкі, вгдовані дядьки сперечаються про НАТО і кількість державних мов, ще й так переконливо щось один другому доводять, що, охоче повірив би будь-кому з них, аби лише стати хоча б приблизно таким же гладким і вгдованим...

Хтось ідейніший тут би різко автора обірвав. Мовляв, не продасть мудрий народ за шмат гнилої ковбаси переконання дідів-прадідів. А я кажу: продасть, ще й як.

Міркую так, згадуючи покійного рівненського мера Віктора Чайку. Ви лише уявіть, він – переконаний комуніст, який ніколи не приховував своїх поглядів – у бандерівському Рівному воював з місцевими націонал-патріотами, що заходилися зносити пам'ятник червоному розвіднику Кузнецову, і при цьому переобірався головою разів чотири. Без жодних фальсифікацій, махінацій і усього, про що ви могли б подумати. За нього щораз голосувала абсолютна більшість людей, котрі на парламентських виборах підтримували Рух чи «Нашу Україну».

Важко навіть конкретно виокремити щось, за що пана Чайку так любив специфічний рівненський виборець. Політичні опоненти постійно закидали меру непорозрітні схеми розподілу земельних ділянок, розвалені дороги і неприбрані вулиці.

Натомість в центрі міста будувалися красиві будинки (ну і що, за непомірно дорогими квартирами), росла кількість квітників (ну і що, що не смітєвих урн), ремонтувалися дороги (хай не дуже якісно, зате регулярно).

Мало не забув про головне: покійний мер просто терпіти не міг розмов про політику і від усіх акул стічного політобмонду був приблизно рівнободаний (ну і що, що у 2004-му фотографувався на передовиці комунального часопису з Януковичем).

А тепер уявімо протилежну картину: десь у Севастополі мером стає націоналіст, і замість голосити по всіх кутах про Бандеру і Мазепу, починає банально ремонтувати дороги і прокладати газ.

Чи згадуватимуть про його тихий націоналізм чотири роки потому? Може і згадуватимуть, але з блаженною посмішкою на вустах. Ну що ж, воно і звісно, хто у цьому світі без гріха?

Смійтеся не смійтеся, а у Тягнибока рівно стільки ж шансів стати президентом, скільки й у Вітренко, і відсоток такої ймовірності не обов'язково нуль. Якщо хтось із них чи будь-хто інший вигадє реальний спосіб виготовлення дешевої і при цьому істотно української ковбаси і знайде змогу почастивати нею якнайбільше українців, бути йому фігурером.

І хай там що він робив би далі, підлий електорат залишатиметься вірним, а опонентів у дискусіях громитиме своїм ковбасним аргументом. І просунуті прихильники демократії нічим його не перекриють: і справді, що такого, що можна помацати і надкусити, ми досягли за вісімнадцять років незалежності?

Скажете, ідея важить більше від ковбаси? Погоджуся. І не лише я, а й, упевнений, більша частина відвідувачів цього сайту. Однак не погодяться інші: ті, хто в цей же час клацає по посиланнях, як збільшити пеніс на десять сантиметрів чи регоче, розглядаючи грубо склепані фото-жаби.

Шкода, але серйозні сайти програють сайтам з усім тим добром, а ті українські політики, що називають себе адекватними і досі не запропонували зрозумілої середньостатистичним мізкам ідеї, віддаючи перевагу війнушкам за цьогомоментний інтерес.

Ну не хочуть бути фігурерами, як хочуть. Знайдуться інші, втім, не факт, що обійдеться без непередбачуваного.

Феномен публічної брехні в українській політиці

Є країни, де політик, спійманий на публічній брехні, фактично стає вигнанцем із громадського життя і це змушує його шукати собі іншу роботу. Під час президентської виборчої кампанії в США викриття брехні навіть 20-річної давнини може мати для претендента на Білий дім рокові наслідки. Під час з'ясування обставин ліричної історії Біла Клінтона і Моніки Левінської американську громадськість найбільше цікавило не те, що там між ними було, а те, чи не збрехав їхній президент, бо як засвідчили тогочасні події, американці ладні подарувати своїм лідерам радше любовну інтригу (хоча й це дуже не заохочується), ніж брехню.

Українські політики таких проблем і незручностей не мають, через те брешуть багато і охоче, тим більше, що викриття (вельми проблематичне) здебільшого нічим не загрожує. За всі роки незалежності України жоден політичний брехун не був покараний, якщо не говорити про деяких діячів, що пішли з політики через те, що, прийшовши до парламенту в складі «помаранчевої» коаліції, побігли створювати нову коаліцію з Партією регіонів. Але то є виняток, що лише підтверджує загальне правило.

Брехня навколо «ширки»

В Україні брехня стала нормою громадського життя. Брешуть не лише політики, але й високопосадовці урядовці. Міністр фінансів може абсолютно щиро доводити, що ніякої девальвації гривні не буде, точно знаючи, що девальвація відбудеться найближчим часом. Якщо не хочеться збуджувати паніку, то принаймні, можна промовчати...

Публічна брехня є відзеркаленням загальної аморальності політичного класу України. Адаже ці люди зробили свої капітали доволі сумнівним способом, часто завдяки розкраданню державного майна, хабарництву, неповерненню кредитів, спекуляції російським газом тощо.

То звідки ж там може взятися честь, порядність і совість?

Погано, що сьогодні в Україні закладаються міцні підвалини традицій, за якими публічна брехня не вважається великою провинною, що є несумісною з присутністю викритої людини в політиці й державній владі. Якщо, приміром, у Південній Кореї президенти, відправляючись у відставку, звертаються до народу й перепрошують за всі свої провини, то в Україні таку сцену не можна собі уявити. Не було прецеденту, щоби хтось із українських діячів покався, перепросив за брехню. Це свідчить про велике моральне неблагополуччя в українському суспільстві. Але треба зазначити, що йдеться не лише про верхівку. Широкий загал також не вважає брехню особливо великим гріхом. Ось чому спійманий на брехні українські політики з оптимізмом і впевненістю дивляться у своє майбутнє.

Нещодавно в телефірі виступала Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. Дивлячись на публіку феноменально чесними очима, голова уряду запевняла, що вперше чує про абсолютно огидні для неї спроби перенести вибори Президента України до парламенту, про продовження повноважень нинішнього складу Верховної Ради, про якісь обмеження свободи слова. Виявляється, що вона рішуче виступає проти всіх цих ганебних речей і ніколи не збиралася разом із Віктором Януковичем установлювати в Україні дуумвірат Тимошенко-Янукович. Чомусь Юлія Тимошенко переконана, що українці мають дуже погану пам'ять і вже

геть не пам'ятають, як лідери БЮТ клялися мало не життям своїх дітей, що жодних переговорів між БЮТ і Партією регіонів немає і бути не може.

Говорити одне, робити друге

Виявляється, що переговори про коаліцію Тимошенко-Янукович доволі інтенсивно тривали протягом півтора року. А як люто представники БЮТ критикували Президента Ющенка за його гіпотетичні контакти із Партією регіонів щодо можливої широкої коаліції! Якщо Юлія Тимошенко справді була і є супротивницею позбавлення українського народу права обирати Президента, якщо вона не схвалювала ідею продовження повноважень Верховної Ради, то що і хто заважали їй сказати про це не тоді, коли «ширка» луснула, а коли з цього приводу лунали схвальовані голоси в суспільстві? Чому тільки тепер, коли Віктор Янукович фактично її зрадив (що також є нормою в нинішній українській політиці), чому лише зараз пані Тимошенко виступила з цілком правильними, але безнадійно спізними заявами?

Чи не свідчить це про те, що численні «наклепи» журналістів на Юлію Тимошенко таки мали підстави? А якби коаліція з Януковичем відбулася, то чи почули б ми полум'яні промови Тимошенко про її відданість ідеї суверенітету народу, про неприпустимість для будь-кого увічнювати себе при владі й таке інше? На жаль, пані Тимошенко чомусь не аналізує, що практично всі соціологічні опитування фіксують, що вона має один із найвищих індексів громадської недовіри. І це не тому, що Юлія Володимирівна демонструє акторську бездарність у публічних виступах, радше навпаки, інколи, дивлячись на неї, хочеться заплакати від бурхливих емоцій, що переповнюють душу. Їй хочеться вірити, але проблеми починаються тоді, коли зворушливі фрази виборці починають порівнювати з її конкретними діями. Досі електорат (у тому числі високопосадовий) не може витягнути з Прем'єр-міністра правду про московські газові угоди. Таємницею залишаються також оборудки олігархів із БЮТ із земельними ресурсами, зокрема в Київській області, але чуток про них багато, та й навіть публікації в пресі.

А ще цікавіше було дивитися на сеанс публічної чесності на 5-му телеканалі, де в програмі Романа Чайки і Мирослави Барчук народні депутати Сергій Міщенко (БЮТ) і Ярослав Сухий (Партія регіонів) зосилили запевняти, що ніяких спроб домовлятися про узурпацію влади, про скасування всенародних виборів Президента в процесі переговорів про «широкую коаліцію» не було.

Але пани народні депутати явно недооцінили журналістський хист Романа Чайки і Мирослави Барчук, які продемонстрували чесним нардепам кадри з прямою мовою третього учасника «ширки», що не склалася, а саме Володимира Литвина. Спікер Верховної Ради просто і чітко розповів, що йому принесли проект Конституції, узгоджений між БЮТ і Партією регіонів, причому настільки узгоджений, що спікеріві сказали: він там не має права виправити жодної коми, тільки може ознайомитися. Як заявив пан Литвин, у проекті Конституції була норма про вибори Президента в парламенті, про продовження повноважень нинішнього складу Верховної Ради тощо.

Народний депутат Ярослав Сухий, геть не зніяковівши, почав бадьоро дискредитувати Литвина та його співробітників, мовляв, а хто приніс спікеріві проект, що то були за люди, коли принесли й таке інше... А парламентарій Сергій Міщенко, мабуть, будучи найвищою думкою про розумові

здібності телеаудиторії, знову «заспівав» нескінчену пісню про відданість Тимошенко ідеалам всенародного обрання глави держави. Але все це одразу ж перестало бути цікавим. Бо все було зрозуміло... Крім незбагненної безсоромності фігурантів українських політичних вистав.

Сумні висновки

Українська політика дуже хвора. Хвора на аморальність, безсоромність, на абсолютну відсутність ідеалів. Українська політика не має чітких переконань, засад, цілей тощо. Все «компенсується» шаленою жагою влади. А влада використовується в ім'я особистого збагачення і подальшої кар'єри, для реалізації рефлексів зоологічного егоїзму. Історія з «ширкою» ще раз це підтверджує. Важко не погодитися з журналістом Володимиром Прутулою: «Перше, вона (історія з «ширкою») – авт.» ще раз засвідчує, що політикам вірити не можна. Хоч би як вони клялися, що не будуть щось там робити, чи не будуть входити до якихось там коаліцій, це абсолютно нічого не означає. Що більш палко вони клянуться, тим ймовірніше, що якщо не зараз, то днів зо три, вони зроблять саме те, чого поклялися не робити».

Напевно, ця публіка побоялась би так вчиняти, якби українське суспільство було більш принциповим, якби воно не пробачало брехні й нещирості, підступності й зрадливості. Але поки що пробачає. А це надихає політиків на подальші безкарні політичні підлості, на зраду своїх виборців. Найнебезпечніше, що жертвою таких тінювих оборудок продажних політиків може стати Українська держава, як така. Суспільство ще й досі не знає, як обговорювалося створення «ширки» та її наступні кроки під час подорожей Юлії Тимошенко і Віктора Януковича до Москви. Є лише витік інформації про те, що під час його останнього візиту до Москви Янукович радився з довіреним путінським силовиком паном Свечиним щодо «широкої коаліції».

Недосконалість українського суспільства має своїм проявом нездатність соціуму контролювати своїх політиків та владу. А такий контроль сьогодні й завжди є питанням життя чи смерті України як нації і держави. Суспільство не може й надалі залишатися беззахисною жертвою, мовчазним об'єктом у руках цинічних політиків, котрі звикли вирішувати доленосні для цілого народу питання за його спиною.

Слушно зауважив із цього приводу в інтерв'ю київській газеті «День» знаний політолог і радник глави Львівської обласної державної адміністрації Тарас Возняк: «Нарешті треба зрозуміти, що необхідно шукати механізми забезпечення реалізації тих передвиборних обіцянок, із якими політичні партії йдуть на вибори. Якщо вони кажуть, що не будуть блокуватися зі своїми супротивниками, якщо обіцяють той чи інший розвиток держави, то повинні це реально здійснювати. А насправді вони обіцяють одне, а роблять тільки те, що їм вигідно або взагалі те, що заманеться». Що ж стосується української громадськості, то їй конче треба навчитися ефективно карати політиків і урядовців за публічну брехню. Без такого смірного українська політика й надалі буде смердючим болотом.

Igor Loses
radiosvoboda.org

У разі отримання контролю над «Укртранснафтою» панування Коломойського на нафтогазовому ринку стане повним: група «Приват» отримає 75% видобутку газу і нафти, монополійний контроль над транспортуванням нафти, понад 25% усіх АЗС, понад 55% потужностей з випуску нафтопродуктів та чотири з п'яти основних морських нафтоналивних терміналів.

за ціною 270 доларів за тону. «Сьогодні нафта коштує більше 500 доларів за тону. Таким чином, «Приват» отримає можливість «злити» з нафтопроводу російську нафту і продати її власним підприємствам за собівартістю», - додав експерт.

Тому незрозуміло, наскільки був щирим Кирюшин, коли казав, що не мав досі жодних суперечок із Лазорком. Щось-таки вони не поділили.

Приват монополізує галузь

Сьогодні група «Приват» контролює три з шести українських НПЗ - кременчуцьку «Укртатнафту» (43% належить державі), «Галичину» (Дрогобич, 25% належить державі) та «Нафтохімік Прикарпаття» (Надвірна, Івано-Франківська область, 26% належить державі). Їх сукупна потужність складає 50% від загальноукраїнської. Група також конт-

Коломойський замкнув контроль над нафтовою галуззю

Група «Приват», яка, починаючи з січня 2009 року, заручилася в нафтогазовій сфері офіційною урядовою підтримкою, почала активно цю підтримку використовувати. Наразі вона намагається отримати контроль над ВАТ «Укртранснафта» - українським монополістом, який управляє вітчизняними нафтопроводами.

Керівник підприємства Ігор Кирюшин, співвласник канадської Shelton, що видобуває нафту в Полтавській області і на шельфі Чорного моря, та його заступник Олександр Лазорко, якого історія пов'язує з групою «Приват», звільнили одне одного заднім числом.

Першого відсторонили від виконання обов'язків наглядова рада компанії, тобто, представники «Нафтогазу України», за ненадання інформації про діяльність компанії. А виконувачем обов'язків призначила Лазарка.

Але, як запевняє Кирюшин, він звільнив свого заступника ще 3 червня «за прогули». А щодо свого звільнення він пред'явив рішення Прилуцького міськрайонного суду, який призупинив відсторонення.

Не допомогло Кирюшину навіть те, що в історії з розворотом нафтопроводу «Одеса-Броди» влітку 2008 року він послідовно допомагав групі «Приват», яка була зацікавлена у транспортуванні азербайджанської нафти до своїх західноукраїнських заводів.

Відомо, що інтереси цієї структури на паливному ринку нафтопроводом не обмежуються. Вона, зокрема, контролює велику частку продажу нафтопродуктів. За оцінками експертів - більше 25%.

Її дружба з нинішнім урядом стала можливою після того, як «приватівські» депутати 9 грудня 2008 року увійшли до складу проурядової коаліції, а підконтрольний Ігорю Коломойському телеканал «1+1» забезпечив прем'єру медіа-підтримку.

Саме тоді Олександра Лазорка було призначено заступником Кирюшина, але це апетитів ФПГ не задовольнило.

Як заварувалася каша

Лазорко почав ранок о 6.30 штурмом центральної будівлі «Укртранснафти» на вулиці Артема. Спецпідрозділи «Беркута» захопили приміщення, однак у ньому, за словами Кирюшина, вже майже нічого не лишилося, адже компанія саме переїжджала в новий офіс на вулиці Кутузова. І якщо Лазорко не знав цього, то, можливо, він і справді давно не з'являвся на робоче місце.

Між тим, будівлю на Кутузова «беркутівці» швидко зайняти не змогли: їх зупинила приватна охоронна фірма. Саме там знаходилася, зокрема, диспетчерська служба компанії, захоплення якої, як наголошував Кирюшин, могло призвести до збоїв у роботі українських нафтопроводів.

Співпраця «Привата» та «Нафтогазу» «вилізла» ще з самого ранку, коли рішення наглядової ради ВАТ «Укртранснафта» від 10 червня було розіслане ЗМІ... прес-службою компанії «Укрнафти», що перебуває під контролем Коломойського.

А вже на 12.40 була призначена прес-конференція Лазорка спільно з виконуючим обов'язки голови «Нафтогазу» Ігорем Діденком.

Охорона на вході до старого офісу «Укртранснафти» журналістів не чекала. Сурово допитувалася, хто саме їх запросив. «Вам особисто Діденко зателефонував?» - питали вони.

На прес-конференції Діденко заявив, що «досить довго керівництвом «Укртранснафти» не виконувалися умови статуту компанії, абсолютно ігнорувалися запити «Нафтогазу» з приводу тієї діяльності компанії, яка повинна проводитися з однозначним інформуванням свого власника».

Ігор Діденко додав, що у «Нафтогазі», на базі ревізійної комісії «Укртранснафти», створена комісія, яка займається розслідуванням діяльності Кирюшина.

«Протягом дуже великого часу нам нічого не відомо щодо діяльності дочірніх компаній «Укртранснафти». І якщо ми направляємо десятки запитів, а нам жодної відповіді, то ми однозначно оцінюємо це як відмову. Я вважаю, що вже цього достатньо, аби серйозно вивчити це питання», - обурювався він.

Потім слово отримав Олександр Лазорко. Він запевнив, що до сьогоднішнього ранку про своє звільнення ні від кого не чув.

«Якби мене було 3 червня звільнено, керівник повинен був поставити мене до відома і під підпис дати мені ознайомитися з наказом. Цього не було. Я з Кирюшином спілкувався і в четвер, і у п'ятницю у нього у кабінеті особисто на виробничі теми. Він слова про наказ не сказав», - повідомив Лазорко.

Коментуючи заяву щодо скасування рішення про звільнення Кирюшина судом, Ігор Діденко заявив, що офіційного повідомлення про це «в нас немає».

«Пан Кирюшин показав мені якийсь документ. Я кажу йому: «Я віддаю вам офіційно рішення наглядової ради, дайте мені під підпис той документ, про який ви говорите». «Ні, я вам нічого не дам, ви все отримаєте поштою. Тому наскільки реальний цей документ, я не знаю», - розповів керівник «Нафтогазу».

Обидві сторони конфлікту запевняли, що самі не допустять будь-яких збоїв у поставках нафти.

«О 8.30 я передзвонив керівнику диспетчерського пункту, повідомив йому, що я тимчасово виконую обов'язки голови правління, поставив його до відома, щоб ніяких дій, які хоч якимсь чином перешкождали б виконанню нами умов перед нашим партнером «Транснефтью», не робилося», - повідомив Лазорко.

Обидва керівники на прес-конференціях звинувачували одне одного у тому, що в обох офісах вимкнено інтернет та телефони.

«Їх заблокувала якась приватна охоронна фірма, якою керує один із заступників Кирюшина - Авакумов. Це та ж людина, що і мені перешкождала потрапити до офісу. Я видав наказ, що за перешкоджання мені виконувати обов'язки я його відсторонюю від виконання функцій заступника голови правління», - сказав Лазорко.

Розцінювати дії Кирюшина як рейдерство Лазорко не захотів. Натомість «старий» керівник компанії охарактеризував це саме так.

«Це не що інше, як рейдерське захоплення. Я не проти звільнити це крісло, я вважаю, що потрібні ротатії співробітників. Проте їх треба робити згідно з законом. Тому я зараз відстоюю на свою посаду, а лише законність», - переконував Кирюшин журналістів.

Організатори прес-конференції Лазорка до представників ЗМІ поставили досить стримано. Було видно, що вони прагнуть лише виголосити потрібні для них тези, а не відповідати на «підступні» запитання.

«Я би дуже просив вас не нагнітати пристрасті там, де їх не треба нагнітати. Все відбуватиметься згідно з чинним законодавством. Мова йде про серйозну міжнародну організацію», - сказав Діденко.

Напевно, він не захотів згадувати, що «Нафтогаз» - теж «серйозна міжнародна організація», але від нещодавнього візиту СБУ це її не врятувало.

Між тим, близько 16.30, якраз після прес-конференції Кирюшина в офісі на Кутузова, будівлю зайняли «беркутівці».

Через що галасують

Більшість експертів ринку просто розгублені: що саме змусило пошаритися представників двох нафтових груп, які мають досвід плідної співпраці? Не зрозуміло, чому «Приват» не міг продовжити цю співпрацю, адже його бізнес-інтереси з інтересами Кирюшина, за свідченням експерта, майже не перетинаються.

«У нас в державі і так достатньо прикладів політичної нестабільності, які негативно впливають на роботу підприємства. 2008 року «Укртранснафта» втратила майже чверть обсягів транспортування, є питання і щодо трубопроводу «Одеса-Броди», і щодо створення державних стратегічних запасів», - сказав у коментарі «Економічній правді» колишній керівник «Укртранснафти» Олександр Тодійчук, водночас запевнивши, що подробиці конфлікту йому невідомі.

Експерти переконують, що політична складова у конфлікті все-таки існує. Вони виходять з того, що Кирюшин, на їхню думку, людина екс-міністра енергетики, депутата від Партії регіонів Юрія Бойка.

Директор енергетичних програм Центру Разумкова Володимир Саприкін також схиляється до думки, що справа не в якихось конкретних конфліктних ситуаціях, а в інтересі до контролю над прибутками компанії.

«Компанія працює недостатньо прозоро. Там створено якісь резерви нафтопродуктів, і невідомо, коли і кому їх продають. Компанія працює досить стабільно, прибутки стабільні, тому є за що боротися. Можливо, це все пов'язано з намаганням осідлати фінансові потоки напередодні виборів», - пояснив експерт.

За його даними, у Кирюшина більше десяти заступників, і кожен представляє власні бізнес-інтереси. «Там досить складно було б працювати будь-якому керівнику компанії», - запевнив Саприкін.

А за словами головного редактора російського журналу «Ойлмаркет» Дмитра Мосієнка, у короткостроковій перспективі «Приват» цікавить технологічна нафта, що знаходиться у нафтопроводі «Одеса-Броди».

Вона була закинута ще 2004 року

ролює менеджмент «Укрнафти», контрольний пакет якої належить державі.

«Привату» також належить понад 1 500 АЗС - 25% від загальної кількості в Україні, а також три з п'яти основних портів та терміналів з перевалки нафтопродуктів: Іллічівський, Одеська нафтогавань («Ексіннафтопродукт», належить державі, в оренді до 2013 року), Одеський порт («Одесанафтопродукт»).

У разі отримання контролю над «Укртранснафтою» панування групи «Приват» на нафтогазовому ринку стане повним: вона отримає 75% видобутку газу і нафти, монополійний контроль над транспортуванням нафти, понад 25% усіх АЗС, понад 55% потужностей з випуску нафтопродуктів та чотири з п'яти основних морських нафтоналивних терміналів.

На думку експертів, від такої неприродної монополії може постраждати в першу чергу конкуренція в галузі та транзит нафти.

«Приват контролюватиме всі нафтопереробні заводи. Як оператор нафто-транспортної системи він опанує проходження на заводи нафти, а через контроль над портами зможе влаштовувати заводам вимушені зупинки, наприклад, через затоварення мазутом. Це, безумовно, суперечить і російській, і європейській практиці, де природні монополії управляються державою, а не бізнес-групами», - відзначив Дмитро Мосієнко.

Експерт також не виключає, що перехід «Укртранснафти» під контроль групи «Приват» може ускладнити взаємодію цієї компанії з російським трубопровідним оператором АК «Транснефть» і призвести до порушення транзиту російської нафти через територію України.

«Не секрет, що у «Привату» є тертя з російською стороною. Вони виникли після порушення прав російських акціонерів на Кременчуцькому нафтопереробному заводі восени 2007 року. З того часу і ось уже два роки «Транснефть» не постачає російську сировину на це підприємство. Не уявляю, як «Транснефть» домовлятиметься з тими ж людьми, з якими конфліктує у Кременчуці, про обсяги і графіки поставок нафти в Європу», - підсумував експерт.

На завершення розділу про біогаз як альтернативне джерело енергії природному газу розповімо й про досвід використання новітніх біогазових технологій, будівництво, запуск та експлуатацію біогазових установок і впровадження в життя декілька технологій будівництва біогазових установок, котрі призначені для селян і фермерів.

Пропонуємо також детальний опис технологій будівництва і методів експлуатації біогазових установок (БГУ) і можливості найбільшого використання продуктів біогазових технологій у підсобних і фермерських господарствах.

Досвід використання БГУ доводить, що установка об'ємом 8 кубометрів, що працює на гною від свиней, може повністю замінити газ пропан, що використовується для приготування їжі для сім'ї із п'яти чоловік. БГУ об'ємом 60 кубометрів може використовуватися для обігріву житла площею 200 квадратних метрів або виробничого приміщення площею 400 квадратних метрів.

При експлуатації БГУ відпрацьована сировина є також корисним продуктом, здатним покращити економічно та екологічно умови селянського та фермерського господарств. Біошлам (перероблений гній) – це високоякісне добриво, сировина для приготування біогумусу, субстрата для вирощування грибів. А при відповідних параметрах установки і контролі над дотриманням її температурного режиму – кормова добавка тваринного білка (свиням, курам, риbam) для господарств.

Вигоди від використання біогазових технологій:

Економія часу та праці

* Заощаджується час на обслуговування печі (очистка від золи, її прибирання, принесення палива, завантаження та розпалювання печі, спостереження за горінням та додавання палива).

* Заощаджується час, що витрачається на збір, транспортування, сушіння і складання кізку чи пошук, транспортування, вивантаження і складування вугілля і пошук, закупівля, рубання, сушіння, складування дров.

* Зменшується час на прополювання бур'янів (їх насіння гине під час роботи установки).

Економія грошей

* Економія грошей, що витрачаються на пільне паливо чи електрику.

* Продовжується час служби кухонного посуду.

* Економія грошей на закупівлю міндобрив і гербіцидів.

Можливість отримання додаткових грошей

* Ви можете продати надлишок газу сусідам чи обміняти його на щось інше.

* Ви можете продати біошлам як добриво.

* При використанні компосту підвищується врожайність Ваших сільськогосподарських культур, і Ви можете виручити великі гроші від реалізації врожаю.

Економія місця

* Вивільняється місце, де Ви склали вугілля, дрова чи кізку.

Екологічна вигода

* Зменшення викидів в атмосферу метану (парниковий газ).

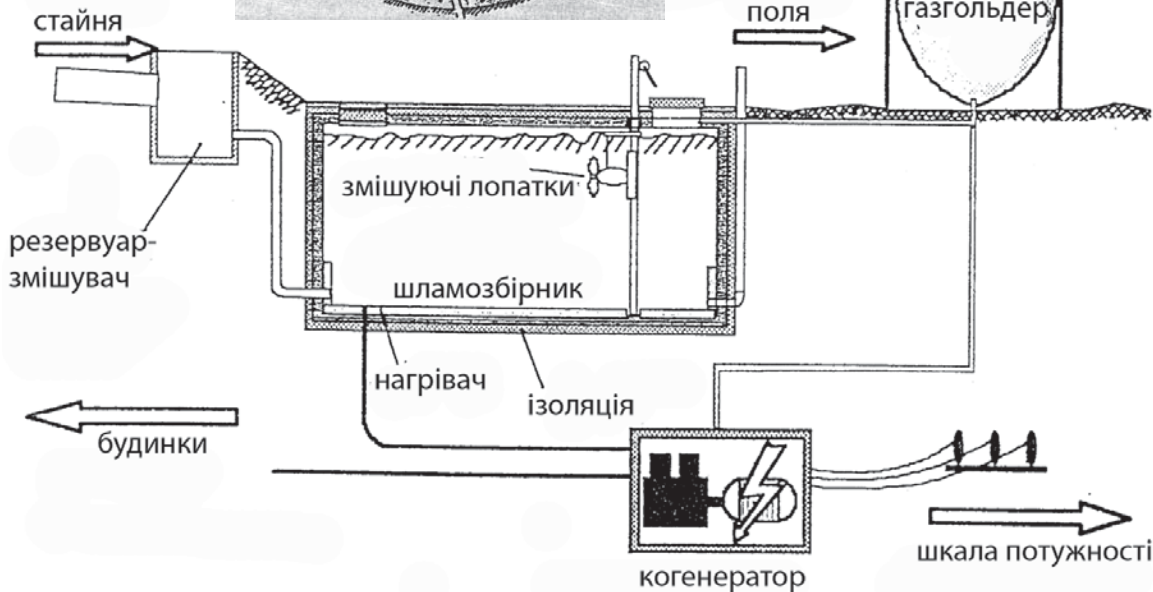
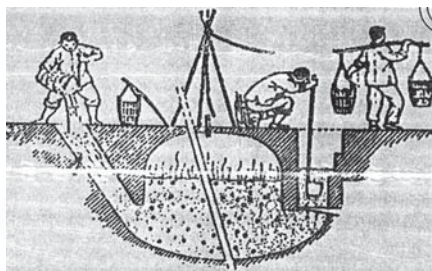
* Зменшення кількості спалюваних вугілля, дров чи палива для вироблення електроенергії, як наслідок, зменшення утвореного вуглекислого газу (парниковий газ) та шкідливих продуктів згорання.

* Зменшення викидів у навколишнє середовище.

* Очищення забруднених вод від органічних речовин і мікроорганізмів.

* Збереження лісів від вирубування.

* Зменшення використання хімічних міндобрив.

Практичні поради газдам

* Менше забруднюється повітря в будинку та населеному пункті від продуктів згорання вугілля.

* Зменшення забруднення повітря азотними з'єднаннями, дезодорування повітря.

Вигоди

* Очищення повітря в будинку й на кухні.

* Зменшується об'єм невикористовуваного сміття.

* Використовуються всі органічні відходи, враховуючи відходи туалету.

* В городі й у полі стає менше бур'янів, їх насіння гине в накопичувачі.

* Зменшується запах від гною у дворі (біоакопичувач аеробний, тобто не має контакту з повітрям).

* Зменшується кількість мух та інших комах.

Збереження здоров'я

* Зменшується ризик захворюти недугами, пов'язаними із забрудненим повітрям – респіраторними та очними захворюваннями.

* Покращується епідеміологічне середовище через загибель у накопичувачі мікроорганізмів і зменшуються місця розмноження комах.

Для того, щоб з'ясувати які вигоди та прибутки від експлуатації БГУ у Вашому селянському чи фермерському господарстві, треба порадити:

* Скільки затрат потрібно для будівництва БГУ?

* Як можна ці затрати скоротити?

* За який час ці затрати окупляться?

Відповіді на поставлені запитання можна отримати, склавши детальний план будівництва установок, її експлуатації та реалізації отриманих продуктів.

Якими бувають біогазові установки?

Всі БГУ за своїм робочим циклом діляться на два типи: безперерійно працюючі та працюючі періодично. Безперерійно працюючі БГУ постійно дозавантажуються сировиною й одночасно перероблена маса відвантажується. Таким чином робота установки не переривається. БГУ, що працюють періодично, завантажуються повністю до робочого рівня і герметично закриваються, упродовж технологічного періоду установка інтенсивно виділяє біогаз,

після повної переробки біомаси установка розвантажується і робочий цикл повторюється.

Форма реактора і застосовувані будівельні матеріали

Циліндричні БГУ розміщуються горизонтально, якщо установка безперерійно працюючого типу, і вертикально, якщо установка циклічно працююча.

Еліпсоїдні БГУ мають форму яйця. З точки зору біометаногенезу така форма біореактора є найбільш оптимальною – в ньому проходять процеси природного перемішування, а також відводу шлама та стоку залишків. Будуються подібної форми БГУ з бетону або цегли.

Обладнання, яке використовуємо для виробництва біогазу

Для підвищеного виходу біогазу з установок застосовується додаткове обладнання:

* Фекальні насоси застосовують для відкачування переробленої біомаси, що значно полегшує обслуговування установок.

* Циркуляційні насоси застосовують для системи опалення установок та підтримання робочої температури з меншими енергозатратами.

* Перемішувачі пристрої біомаси підвищують продуктивність установок та зменшують час, необхідний для переробки біомаси.

* Зворотній клапан вмонтовується у систему газовідводу для попередження попадання повітря в біореактор.

* Газовий котел установлюється до системи опалення установок і працює на біогазі, споживає до 10% від усієї кількості газу.

Продуктивність БГУ

Продуктами виробництва БГУ є біогаз і біошлам.

Продуктивність біогазу – вихід біогазу (кубометри) із одиниці субстрату (кубометри) за період ферментації.

Продуктивність біогазу залежить від параметрів:

* **Об'єму реактора установки** – чим більший об'єм, тим більший вихід газу.

* **Температура в реакторі**, при якій відбувається процес бродіння (ферментації); метаноутворюючі бактерії у безкисневих умовах можуть виділяти газ у температурному інтервалі від 0°C до 70°C. Але найбільш інтенсивно біогаз виділяється у

двох температурних інтервалах. Треба відмітити, що при різній температурі «працюють» різні види метаногенеруючих бактерій. Перший інтервал (мезофільний, при котрому працюють мезофільні бактерії) від 25°C до 38°C, оптимальна температура субстрату 37°C. Другий інтервал (термофільний, при котрому працюють термофільні бактерії) від 45°C до 60°C, оптимальна температура в реакторі 56°C. Кожний із цих інтервалів має свої переваги і недоліки, про які можна дізнатися із таблиці № 1.

* **Вид сировини.** Сировиною для БГУ може бути гній домашніх тварин, рослинна маса та інші органічні відходи. Залежно від використовуваного субстрату коливається продуктивність біогазу. Дані вказані в таблиці № 2.

* **Вологість субстрата, що завантажується.** Процес бродіння може відбуватися при вологості від 50% до 95%, але вчені довели, що для тваринних відходів процес метаноутворення нормально відбувається при вологості сировини 90 – 95%.

* **Час перебування субстрата в реакторі.** Оптимальний час перебування субстрата в реакторі залежить від робочої температури. При мезофільному типі ферментації – 30 діб, при термофільному – 15 діб.

Експлуатація БГУ

* **Запуск установки здійснюється у декілька етапів.**

На початку завантажується установка сировиною, дуже важливим аспектом при завантаженні має бути вологість субстрата: у зимовий період – 85%, влітку – до 92%. Установка завантажується до герметичної кришки. Для прискорення початку процесу метаногенезу в завантажений субстрат заливають закваску (біошлам або субстрат із працюючої установки). Якщо нема закваски, тоді в субстрат вносять свіжий гній ВРХ.

* **Своєчасне завантажування й оптимальна вологість сировини.**

Періодичність завантаження субстрата визначається шляхом досвіду для кожної БГУ, цей параметр залежить від багатьох показників: температури субстрата, виду тварин, що виробляють сировину, вологості субстрата, об'єму установки та ін. До оптимальної вологості сировину доводять перед завантаженням у установку. Субстрат розводять теплою водою (35 – 40°C), старанно перемішують а потім заливають у

завантажувальний отвір установки. Від вологості сировини залежить об'єм виходу біогазу, час переробки і степінь її розкладання. У літній період оптимальна вологість 92%, взимку – 85%.

* **Підтримання оптимальної температури.**

В холодний період року необхідно підігрівати працюючий реактор. При будівництві в середині реактора вмонтовують труби-теплообмінники, котрі залежно від конструкції установки під'єднуються або до парового опалення будинку (малооб'ємна установка), або до автономного опалювального котла, що працює на біогазі. Для зменшення тепловтрат завантажувальний субстрат розбавляють гарячою водою.

Перемішування.

Перемішування субстрата в середині реактора значно підвищує ефективність роботи БГУ, бо перешкоджає створенню осаду і плаваючої кірки та забезпечує переміщення маси в реакторі.

Акумуляція біогазу.

Оскільки біогаз використовується нерівномірно, а установка виробляє його постійно, то й виникає питання як його акумуляувати? Збирати газ можна у великій гумовій камері від сільгоспмашин.

Використання біогазу.

Біогаз використовується для приготування їжі, опалення жилих і виробничих приміщень (теплиць, приміщень, в яких відгодовуються тварини, птиці, вирощуються гриби і т.д.).

Використання біошламу.

Біошлам використовується як міндобриво на полях господарства. При повній переробці субстрата в реакторі біошлам можна використовувати як добавку до корму для свиней і птиці. Після нескладної обробки (фільтрації і сушіння) біошламу його можна реалізовувати з метою отримання прибутку. Потенційні покупці добрив із біошламу – садівники господарства, дачники та інші.

Техніка безпеки.

У склад біогазу входять сірководень (H₂S), вуглекислий газ (CO₂) і метан. Метан, що входить у склад біогазу, практично неутруйний. Він легший від повітря, легко загоряється й утворює з повітрям (5–15% метану) або з киснем вибухову суміш. У випадку просочування газу, при наявності вентиляції, газ швидко вивітрюється без будь-яких небезпечних наслідків. Сірководень хоч і є небезпечним для здоров'я людини, зустрічається у невеликих кількостях, і легко його виявити за неприємним запахом. Оскільки сірководень важчий за повітря, потрібно уважно стежити за тим, щоб при просочуванні газ не накопичувався у западинах. При високих концентраціях він понижує відчуття неприємного запаху, що може спричинитися до отруєння, але наголосимо ще раз, що сірководню в біогазі дуже мала кількість. Вуглекислий газ (CO₂) теж є складовим біогазу й також може накопичуватися у глибоких западинах, бо важчий за повітря, отож при нещільній герметизації установки викликає небезпеку отруєння.

Висновки

Якщо Вас зацікавила інформація і Ви вирішили збудувати в своєму господарстві біогазову установку, тоді пропонуємо ще декілька порад і рекомендацій.

Порада № 1.

Перед будівництвом установки добре подумайте про використання біошламу. Якщо використовуватимете біошлам як добриво, тоді знижується вартість обслуговування і будівництва. Якщо використовуватимете біошлам як кормові добавки для худоби і птиці, зростає вартість, але зменшується час на окупність. Свині та птиці, отримуючи такі добавки, швидше набирають вагу, зменшується їхня смертність, завдяки чому можна отримати значні прибутки в господарстві.

Порада № 2.

Якщо Ви визначилися з об'ємом і формою реактора, можна скласти свій кошторис на будівництво. Коли підведете ризику витрат, не хайтайте відразу за голову від підсумку вкладень. Вартість установки можна значно знизити, використовуючи в деяких випадках вивіреним часом будівельний матеріал.

Порада № 3.

Підготувавши перелік потрібних будівельних матеріалів, врахувавши всі затрати, порахуйте й прибутки. Гарантійно максимально до одного року окупність Вам забезпечена!

Проблему з'ясував Олег ПЕНДЕРЕЦЬКИЙ

Таблиця № 1
Порівняння характеристик мезофільного і термофільного процесів ферментації

Мезофільний тип ферментації		Термофільний тип ферментації	
Плюси	Мінуси	Плюси	Мінуси
Продуктивність газу практично не знижується при відхиленні температури на 1–2°C від оптимальної.	Виділення газу менш інтенсивне	Виділення газу більш інтенсивне	Продуктивність газу значно знижується при відхиленні температури на 1 – 2°C від оптимальної.
Вимагається менше енергозатрат на підтримку температури	Вимагається більше часу для повного розкладу субстрату – 30 діб	Вимагається менше часу для повного розкладу субстрату – 15 діб	Вимагається більше енергозатрат на підтримку температури

Таблиця № 2
Продуктивність біогазу залежить від сировини за час ферментації

Сировина (субстрат)	Біогаз (кубометрів на 1 м куб. субстрата)
Курачий послід	53,71
Кінський гній	40,60
Гній ВРХ	32,40
Гній ВРХ (свіжий)	76,69
Гній вівців	162,00
Гній свиней	25,52

Неназвані благодійники розгорнули в Україні контрпропаганду курсу на вступ до НАТО. Ця структура з початку року діє під милозвучною вівіскою American Institute in Ukraine.

Декілька місяців тому автору цих рядків зателефонували і запросили взяти участь у одному із заходів щойно відкритого American Institute in Ukraine. Це виглядало би буденністю, якби не персона, що з протилежного кінця дроту виступила з такою пропозицією. Співрозмовником виявився... Дмитро Джангіров, директор муніципальної телекомпанії «Київ», який у 2004 році брав участь у агітаційному проекті проти Віктора Ющенка на каналі «1+1».

Американські піарники Януковича знайшли нову роботу в Україні

пасность с членством в НАТО», - ідеться в нещодавньому прес-релізі American Institute in Ukraine.

Навіть на табличці, яку поставили на столі перед Дагом Бандо, було вказано, що він виступає від імені Інституту Катона.

«Українська правда» звернулася до Інституту Катона та отримала відповідь від Кріса Кеннеді, директора з медіа-контактів. Він повідомив, що всі думки пана Банго, висловлені ним у Києві, є тільки його приватним поглядом.

«Даг Бандо справді пов'язаний з Інститутом Катона. Але в кожному випадку без будь-яких виключень, ідеї, які висловлюють наші дослідники, є їхніми власними. Як правило, ми не проголошуємо загальну позицію Інституту Катона», - повідомив Кріс Кеннеді.

«Українська правда» також зіштовхнулася з небажанням American Institute in Ukraine назвати своїх донорів. Запит, направлений тиждень тому, вони залишили без відповіді.

До речі, контактами з пресою в American Institute in Ukraine займається Юлія Савостіна, яка одночасно є начальником управління зв'язків з громадськістю та ЗМІ Національного інституту України. Савостіна сказала, що допомагає American Institute in Ukraine «на громадських засадах».

Однак багато цікавішими є персонажі, які обіймають керівні посади в цій загадковій установі.

Так, заступником директора в American Institute in Ukraine є такий собі Джеймс Джордж Джатрас.

На сайті American Institute in Ukraine вказано, що Джатрас є директором фірми, що займається громадськими ініціативами, але

насправді він є просто піарником.

На сайті лобістської компанії Squire Sanders Джеймс Джатрас вказаний як їх співробітник. Також Джатрас був керівником установи, співзвучної його місцю роботи в Україні – American Council for Kosovo.

American Council for Kosovo виступав проти незалежності Косово, а свого часу Джатрас також виступав як свідок захисту експрезидента Югославії Слободана Мілошевича.

Другою ключовою особою в American Institute in Ukraine є менеджером з комунікацій Дерен Спінк. Його представлено як «керуючого партнера фірми «Міжнародна група із стратегічних комунікацій», що працює у сфері зв'язків з громадськістю».

Дарен Спінк був також секретарем згаданого American Council for Kosovo. А до наглядової ради цієї установи також було включено того ж таки Дага Бандо, який декілька тижнів тому приїздив до Києва агітувати проти вступу України до НАТО.

На сайті American Institute in Ukraine, де наводяться біографії Джатраса та Спінка, немає згадки про діяльність цих панів, яка, можливо, є ключем до розгадки про корені American Institute in Ukraine.

Сталося це давно, але в Сполучених Штатах архіви не горять.

6 березня 2003 року Джатрас разом зі своїм партнером Патріком О'Доннеллом від імені фірми Venable LLP уклав угоду на піар-супровід в США нікого іншого, як... Віктора Януковича.

Від імені Януковича цю угоду уклав Алекс Кисельов, представник лідера Партії регіонів у Америці.

Наприклад, за двомісячну діяльність, з березня по травень 2003 року, вони мали отримати 100 тисяч доларів.

24 березня Кисельов, Джатрас і його партнер по компанії Venable LLP уклали додаткову угоду. Вони мали спробувати організувати зустріч Януковича з американським президентом Джорджем Бушем.

Як попередній гонорар піарники скачали з Януковича 20 тисяч доларів, а в разі, якби така зустріч відбулася, вони би отримали ще 60 тисяч доларів. Однак Янукович відклав свій візит до Штатів.

14 листопада 2003 Янукович через свого представника ще раз уклав угоду з Джатрасом і О'Доннеллом. Вона стосувалася скасування поправки Джексона-Веніка, роботи щодо україно-американської комісії по Іраку тощо.

Другий співробітник American Institute in Ukraine Дарен Спінк також пов'язував свою долю з лідером Партії регіонів.

Так, у 2004 році для піару Януковича в США наймалася компанія db communications, від імені якої Спінк підписував додаткову угоду з Алексом Кисельовим.

Якщо придивитися, то сам сайт American Institute in Ukraine виглядає як бугафорія, де не дуже ретельно приховували замовників.

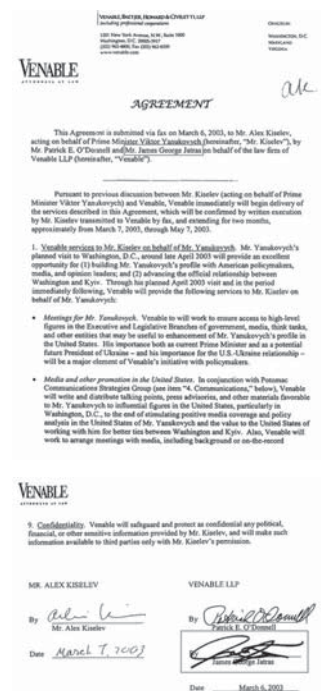
Наприклад, розділ «Відомі люди з України» заповнений росіянами українського походження – зустрічаються і екзотичні персонажі на

кшталт Євгена Примакова або Йосипа Кобзона. Натомість там геть відсутні американські українці (крім Міли Йовович), що дивно для структури з такою назвою як American Institute in Ukraine.

І, можливо, ще одна непомітна, але показова деталь. У російськомовній версії сайту American Institute in Ukraine презентує себе як «Американський інститут на Україні», хоча навіть російськомовні українці переважно застосовують форму «в Україні».

Сергій Лещенко pravda.com.ua

Даг Бандо
Старший научный сотрудник
Институт Катона

Джангіров пояснив, що «допомагає» American Institute in Ukraine. Наявність такого одіозного помічника відразу поставила під сумнів «справжність» названої контори. Тому «Українська правда» вирішила зайнятися пошуком її коренів.

На сайті American Institute in Ukraine вказано, що вони є «американською неприбутковою організацією, яка фінансується з приватних джерел».

«Метою American Institute in Ukraine є висвітлення питань, що стосуються політики США стосовно України, а саме можливого приєднання України до НАТО», - ідеться в анотації.

«American Institute in Ukraine по суті не має жодної позиції щодо НАТО», - стверджує це товариство. Водночас усі заходи, які проводить дана структура, насправді спрямовані проти приєднання України до Альянсу.

Зазвичай American Institute in Ukraine використовує усталену модель: проводить круглий стіл та запрошує на нього промовця з США, який має переконати присутніх в хибності курсу України до НАТО.

За інформацією «Української правди», спікери з американського

боку проходять відбір на предмет уподобань.

Джерела стверджують, що за участь у київському заході виплачують 3 тисячі доларів – непоганий гонорар за пару годин роботи навіть за американськими мірками. Крім того, в пакет входить покриття усіх видатків, пов'язаних з перельотом, проживанням і перебуванням у столиці України.

При цьому, для надання додаткового авторитету своїм заходам, American Institute in Ukraine іде на некоректну презентацію запрошених гостей.

Так, останнім промовцем на їх семінарі був американець Даг Бандо. Організатори презентували його як представника Інституту Катона, а висловлені ним думки подавали як експертну думку цього авторитетного закладу.

«Виступая вчора на круглом столі, організованому Американським Інститутом на Україні, старший научний сотрудник Інституту Катона, вашингтонського авторитетного дослідницького центру в області лібералізму, Даг Бандо, висказався в том смысле, что Украина допускает опасный просчет, связывая свою безо-

Передплатний індекс – 96202

Свідчення про державну реєстрацію: серія КВ № 10670 від 25.11.2005 р.

Засновник і видавець – Агентство інформації та реклами

вул. Володимира Великого, 18, Львів, 79053, тел.: 234 02 97, факс: 297 60 97, e-mail: dr_novunu@ukr.net

Передрук будь-яких текстових чи візуальних матеріалів, надрукованих у газеті, можливі за письмовою згодою редакції при обов'язковому посиланні на видання.

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати матеріали, які публікує. Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій.

Матеріали, позначені «на правах реклами», публікуються на комерційних умовах. За достовірність реклами відповідальність несе рекламодавець.

Передплатний індекс – 96202, передплатна ціна на один місяць - 5,68 грн.; на три місяці - 17,04 грн.; на шість місяців - 34,08 грн.; на рік - 68,16 грн.

Державний комітет зв'язку України УДПЗ "Укрпошта"		Ф. СП-1									
АБОНЕМЕНТ		На газету журнал 96202									
«...Новини» (найменування видання)		(індекс видання)									
Кількість комплектів											
На 2009 рік по місяцях											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Кому _____ (Прізвище, ініціали)											
Куди _____ (поштовий індекс)				_____ (адреса)							
ДОСТАВОЧНА КАРТКА		На газету журнал 96202									
ПВ місце літер		(індекс видання)									
«...Теле-, радіо-, інтернет-Новини» (найменування видання)											
Вартість		грн. коп.		Кількість комплектів							
передплати		грн. коп.		комплектів							
переадресування		грн. коп.		комплектів							
На 2009 рік по місяцях											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
поштовий індекс				місто _____							
				село _____							
код вулиці				район _____							
				область _____							
				вулиця _____							
буд. _____		корп. _____		кв. _____							
Кому _____ (Прізвище, ініціали)											

Редакція:

головний редактор – Олександр Корець, заступники головного редактора – Олег Пендерецький, Христина Карась, технічний редактор – Богдан Богач, дизайнер – Христина Харостіль, відділ політики – Назар Зазай, відділ економіки – Роман Старший, відділ мистецтва – Оксана Клименко, відділ телегляду – Марина Дяків, відділ радіогляду – Ольга Сало, відділ аналітики – Анатолій Горинь, відділ новин – Валерій Потоцький.

Філії (кореспондентські пункти):
м.Київ – Оксана Клименко, м.Івано-Франківськ – Ельвіра Блінцова, м.Тернопіль – Галина Михайлова, м.Луцьк – Олександра Бігун, м.Рівне – Григорій Кремін, м.Житомир – Павло Письменний, м.Чернівці – Костянтин Журавчак.

Адміністрація:
директор – Олена Сахарук, головний менеджер – Віталіна Пенягіна.

Реклама:
Христина Карась тел.: 242 54 80, факс: 297 60 97, моб.: 8 097 649 88 70 e-mail: dr_novunu@ukr.net

Технічна підтримка редакції:
НВКФ «Техноекс», директор – Олександр Ренн. Юридичне обслуговування: Віталій Руцзак.

Друк:
«Видавничий дім «Молода Галичина» (м.Львів, вул. Угорська, 14).

Номер підписано до друку о 21.30. Зам. №673. Наклад: 30000 прим.

www.eko-bud.com.ua

м. Львів,
вул. Володимира Великого, 18, 7-й пов.,
тел.: 032 234 02 97; 032 242 54 80;
8 067 372 97 20; факс: 032 297 60 97.

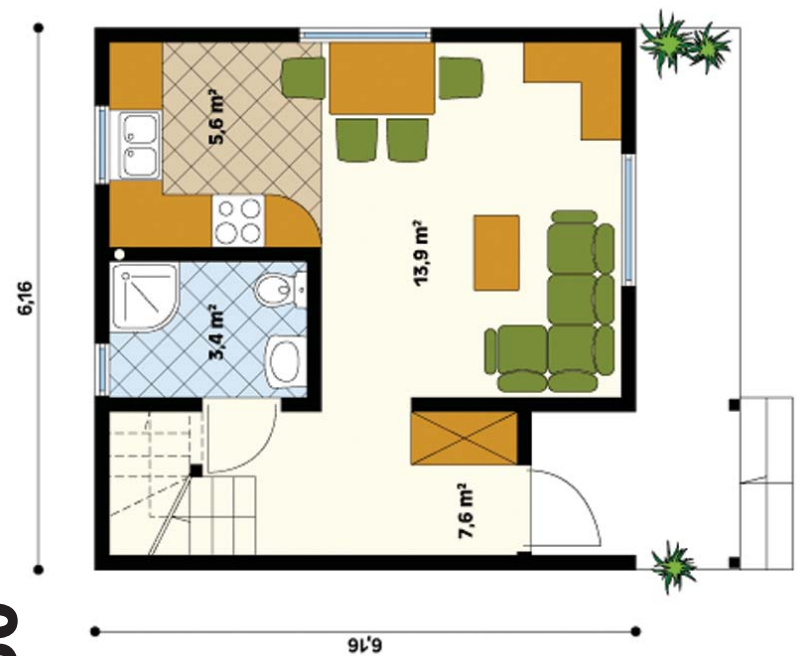
Сучасний екологічний будинок - під ключ - вперше у Львові!

«Сучасний екологічний будинок – під ключ!» – якісний, енергоощадний та комфортний котедж ручної роботи, побудований за інноваційною (ноу-хау) каркасною технологією при використанні дерева, цегли, інших екологічних матеріалів, зі стовідсотковим ступенем готовності, надійний термін експлуатації якого – необмежений, з мінімізованими витратами на обслуговування. Компанія «Еко-Буд» використовує сучасні технології, які відзначаються високими тепло-, звукоізоляційними, енергозберігаючими, протипожежними характеристиками, вологонепроникними властивостями, легкістю та міцністю конструкції будинку, можливістю використання будь-яких матеріалів для зовнішнього та внутрішнього облицювання, комфортабельністю проживання та визнані найкращими з погляду економії коштів, матеріалів, технічних засобів, робочої сили, термінів будівництва незалежно від пори року. Компанія «Еко-Буд» будує сучасні малоповерхові споруди в т.ч. громадського та комерційного призначення, надбудовує (добудовує) поверхи та мансарди.

\$30550

Площа забудови – 40,3 м²
Загальна площа – 47,0 м²
Мінімальні розміри ділянки – 18,16 x 18,36 м

<http://www.domywstylu.eu/>